

	<u>blz.</u>
1. Woord van de Redactie	2
2. Soldatennieuws	
- 3-dageners	
- nieuw opgeroepen	
- afzwaaiers	
- nieuw adressen	4
- Onze soldaten schrijven	5
3. Open gedichtjes	7
4. Kennismaking met Jan Van Doorslaer	8
5. Van het Missiefront :	
Pater Van Linden	11
6. Leurtaktiek	15
7. De gouden mouflon	17
8. Heerlijke dagen in Herentals	19
9. Roodkapje in Sprookjesland	21
10. Een beetje recht :	
het testament	25
11. Schuin bekeken	28
12. Verenigingsleven :	
- Kultuurkring	30
- Volkskunstgroep Annemarieke	32
- GEJE : week van de jeugd	34
- En toch schijnt de zon	35
13. Sportvaria	
- Auto-rodeo-cross	37
- Voetbal	38
- Wielrennen	39
14. Dagklapper	40
15. Denksport	44

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller bekend is.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

WOORD

van de redactie

Graag verlenen wij vandaag in deze rubriek het woord aan pastoor Michiels, lid van de redactieploeg.

Beste Vrienden,

Waarover praten, waarom vergaderen ?

In zijn boek "De Profeet" laat de schrijver KAHILIL Gibran een geleerd man aan de profeet vragen : "Spreek ons over praten !"

En de profeet antwoordde :

"Gij praat wanneer ge niet langer tevreden zijt met uw gedachten. En wanneer ge niet langer toeven kunt in de eenzaamheid van uw hart, leeft ge in uw lippen en is de klank een afleiding en een tijdverdrijf. En bij veel van uw praten wordt het denken half vermoord."

Wellicht steekt in dit gezegde heel wat waarheid. Wij praten en..praten. Zelf te graag. Kijk, iemand begint te praten over de twijgen van zijn levensboom en zie, nog maar pas laat hij door z'n spreken een blaadje zien of we hebben de remedie al gevonden.

We praten over onze ondervinding : wat wij zouden doen. We geven raad en toch...gaat het niet om de boom met z'n stam en z'n wortels ? We hebben nood aan veel spreken, over wat wij meegemaakt hebben, om onszelf nog eens te bevestigen. Maar wat doet de ander daarmee ? Hij vraagt niet naar onze armoede, die we trachten te verbergen. Hij vraagt naar onze armoede die we laten zien, door ons solidair te voelen met hem en te luisteren. Wat hebben mensen aan elkaar wanneer ze samenkomen om alleen hun schone kanten te laten zien en wat ze wel meer kunnen dan de anderen, om daarna allemaal ongelukkig naar huis te gaan met het komediemasker van de ander die mooi is. Maar bij hem ziet hij de werkelijkheid, de leegte.

Waarom bevestigen wij zo onszelf en niet de anderen ? Waarom willen wij de eigenheid van de anderen ontlopen en ontkennen ? Komt met de ontkenning van de anderen ook niet de ontkenning van onszelf ? Waarom ons beroepen op deskundigheid ? Waarom groot willen lijken en gewichtig doen ? Waarom ons omringen met gelijkgestemden en de andersdenkenden en andersvoelenden juist

om hun eigenheid verstoten ? Waarom gebruik maken van macht, van roem en eer ? Waarom ons verbergen ? Waarom mogen we nergens nog onszelf zijn ? Zonderlinge vragen die helaas passen in het kader van onze tijd.

Uw pastoor.

...

Mede werkers

Even aandacht !

Wegens vakantie van een paar van onze vaste medewerkers zal er geen Schakel-juni-nummer verschijnen. In juli komen wij echter vol energie terug

Staf Vivijs.

...

DE CLERCQ Bert
DESMEDT Alfons
DEWACHTER Staf
GANSEMAN An
LAUWERS Denise
MICHIELS Frans
VAN CAUTER Ingrid
PATER VAN LINDEN.

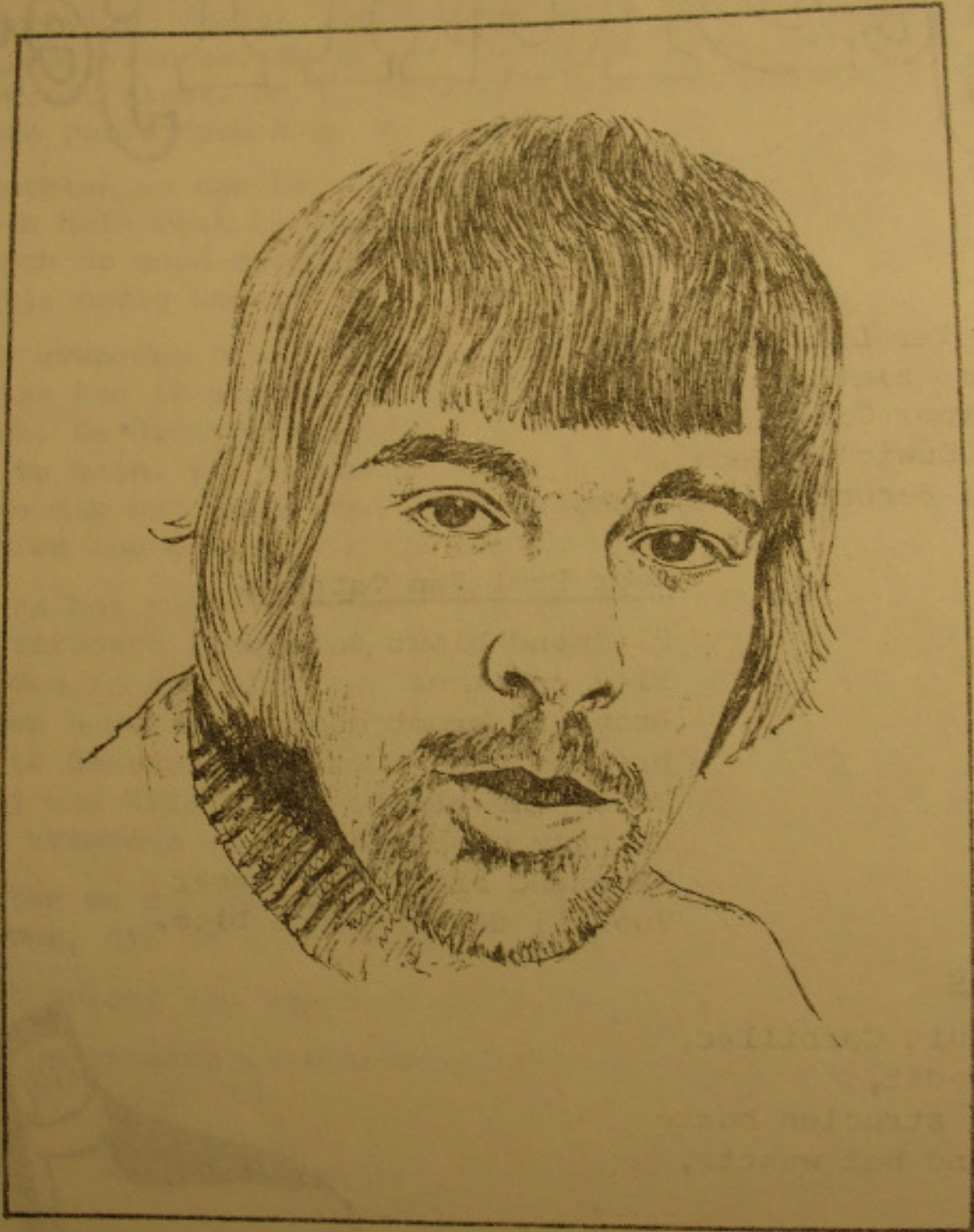
SCHELLEMANS George
VAN DEN EEDE Frans
VAN DEN HEUVEL François
VAN GEEL Jan
VERBRUGGEN Leon
ZUSTER JOSEFINE
ZUSTER MICHAEL

Tekeningen : DE CALUWE Luk
AERTS-LEMMENS Rita
SMETS José

Samenstelling Dagklepper : DESMEDT Alfons
DEWACHTER Staf

Sport : VERBEECK Cois

Technische afwerking : DESMEDT Alfons
SCHELKENS Lisette
VIVIJS Staf.

Kennismaking met

We hebben Jan geregeld als reisgezel op de bus Antwerpen-Brussel. Gewoonlijk staat hij aan de Veurt op zijn eentje op maandagmorgen rond 8,10 uur te wachten tot de groene en konfortabele Setra uit de Breendonkstraat komt opdagen. Eens zover zet Jan zijn zwarte reiszak naast de eerste bank, zegt goeiendag en het gesprek begint. Niet over koetjes en kalfjes, over het weer, de ongelukken, maar meestal over gebeurtenissen van de afgelopen dagen, heuse aktualiteiten die het dagelijkse leven raken het wel en wee van menig Breendonkenaar uitmaken.

We kennen de naam Jan Van Doorslaer allemaal. Velen onder U weten ook dat Jan ergens in de Groenstraat woont en nog vrij jong is, ofschoon men uit zijn portretjes, die hij voor de Schakel met vaardige hand en vlotte pen maandelijks neerschrijft, het tegendeel zou kunnen denken. Gitzwarte Jan met een bewust kort gehouden stoppelbaard en meestal met een zelfgerolde sigaret - al dan niet brandend - tussen de lippen is op zichzelf een sociale aangelegenheid, en daarmee bedoelen we dat hij erg sociaalvoelend is. Vandaar ook dat zijn studies te Brussel in die richting gaan. Ofschoon Jan voorlopig meer hoofdstedeling dan Breendonkenaar is, kan hij het toch niet verbergen dat zijn wigg stand in een streek waar iedereen het geluk van de anderen rustig kan verdragen en waar men zelfs kan meewerken aan het welzijn van anderen.

Dezelfde Jan is dus de portretschrijver bij uitstek van de Schakelploeg. Hij heeft immers van die frisse, rijpe en doordachte ideeën om iemand te schilderen en om elke persoon te plaatsen in een kontekst van gebeurtenissen, die weliswaar door eenieder zijn gekend, maar die nooit in die zinnen werden geïnterpreteerd. Jan heeft er het handje van weg met af en toe erg atijnse zinnen - hé, die opleiding van het kollege van Boom heeft toch wat iets gediend - voluit en in een pracht van beeldende taal een of ander figuur uit onze onmiddellijke omgeving op de voorgrond te plaatsen, zodat deze vrouw of man plots iets bijzonders, iets uitzonderlijks wordt, ofschoon dezelfde mens voor ons gedurende jaren gewoon gewoon was en het ook nu gebleven zijn. Maar kijk, Jan wil het anders. Hij is jong en meteen een positieve revolutionair. Hij wil afkomen van die dagelijkse sleur, van dat evit en geklief over bijkomstigheden. Hij leeft volgens principes en wijkt daar geen duimbreed vanaf. Om dat alles in de verf te zetten kan hij een menlang betoog houden, waarbij men soms wel eens het geduld zou verliezen. Maar geen nood, ook dat grijpt Jan. Niet iedereen kan steeds even slim blijven.

jan van doorslaer

Student-schrijver van Doorselaer is een Chiro-produkt. Daar heeft hij geleerd hoe het in het leven eigenlijk moet : openstaan voor anderen, niet zichzelf op de voorgrond plaatsen en werken voor het goed van iedereen. Zelden zal men dan ook een rechtstreekse weigering over Jans lippen horen komen. Daarvoor is hij te genuanceerd, te taktvol. Heel voorzichtig, zonder kwetsen poogt hij duidelijk te stellen waarom het niet gaat en hoe hij het eigenlijk ziet. En wanneer men luistert naar zijn redenering dan zegt men ook volmondig ja, dat kan inderdaad.

We weten niet precies hoe Jan bij de Schakel is verzeild geraakt, maar dat hij er blijft daarvan zijn we overtuigd. Eenvoudig omdat we hem de eerste jaren nog niet kunnen missen, omdat nieuw bloed niet zo rap zich bij de redactie of het vaste team van maandelijks medewerkers komt voegen. We vermoeden dat het via de Chiro om gebeurd is. Jan zal af en toe wel eens in contact genomen zijn met onze grote baas, die biezonder handig is wanneer het gaat om medewerkers te vragen, en heeft dan toegehapt. Nochtans heeft hij een zeer moeilijke rubriek om zich genomen : het maandelijks portret. Geen gemakkelijke taak, omdat men vaak stuit op een weigering bij de eerste vraag en dan een tweede keer voorzichtig en schuchter nog eens de betrokken persoon moet smeken toch maar over zijn ik iets te mogen pennen om daarna een avond en soms meer dan een te spenderen aan een gesprek. Achteraf dienen dan de nota's uitgewerkt. Men mag daarbij niet u het oog verliezen dat men ook begrijpt dat hier zeer omzichtig dient omgesprongen met de taal, de woordkeuze en de vertelde stories en dat men bes ook niemand kwetst. Dat is een taak, die Jan aankan, omdat hij zich steeds nauw betrokken voelt met zijn "slachtoffer", hij leeft zich bijna in de huid van zijn gesprekspartner en vanuit die ervaring, doorspekt met de nodige humor en afwisseling in zinsbouw, schrijft Jan zijn portret, telkens even boeiend, steeds even entoesiast, altijd even happy, met een glimlach.

Staf Dewachter.

HEERLIJKE DAGEN IN HERENTHALS

door Anne Ganseman.

Op een dag kwam de mevrouw met groot nieuws de klas binnen : we zouden met het vijfde en het zesde leerjaar 5 dagen gaan logeren in het Rijks-sportcentrum in Herentals. Jammer kon mevrouw Verheyen niet mee wegens familiale omstandigheden. Maar juffrouw Monik zou haar plaats innemen.

Die dagen hadden we helemaal geen belangstelling meer voor de klas. Eén dag leek wel een eeuwigheid te duren. Eindelijk was de grote dag er. Maandagmorgen 5 voor acht stonden we allen met pak en zak klaar op de bus te wachten. Kijk ! Daar was de bus al. We namen juichend afscheid van onze ouders. De reis scheen eindeloos. Toen we eindelijk ginder waren zagen we een groot gebouw met overal bossen omheen. En toen we, na het uitpakken, geleid door een prettige man op verkenning gingen zagen we nog veel meer.

Een eindje van het groot gebouw staat een opblaastent als voorlopige sporthal. Naast de nieuwe sporthal, die nog in aanbouw is, bevindt zich de schaatsbaan. Aan de andere kant de skiepiste. En voor de rest zijn er 37 ha bos. Na de verkenning kregen we een lekker eetmaal. In de namiddag gingen we 2 uur schaatsen. Na het 4-uurtje gingen we naar de stad Herentals. Er was veel te zien in de stad. We hebben het begijnhof bezocht en twee begijntjes gezien. Voor 50 jaar waren er nog wel 30 begijntjes, maar nu nog maar 6. Ze zijn gekleed als zusters. Ook het Fraikin-museum bezochten we. Er waren prachtige beelden te zien. Daarna zijn we nog in twee kerken geweest. In de Sint-Waldetrudiskerk : een oude kerk met mooie glasramen en prachtige schilderijen, en de kerk van de begijntjes waar men nog met de hand de klok luidt en één van de begijntjes het orgel bespeelt.

's Avonds deden we gezelschapspelen. Die nacht sliepen we om tien uur nog niet. 's Anderendaags hadden we in de voormiddag les en in de namiddag sport, ook die avond deden we gezelschapspelen of mochten we naar de T.V. kijken.

's Woensdags-namiddag namen we deel aan een grote cross. Er waren wel 3.000 deelnemers. Wat een drukte het toen was ! Ik was niet bij de grote winnaars, maar deed toch mijn best. 's Avonds deden we een avondwandeling in het bos met onze zaklamp. Donderdags zijn we in de voormiddag nog maar eens naar de stad geweest, in de namiddag gingen we na het vieruurtje zwemmen, dat viel niet erg mee omdat we met te veel volk waren.

En de laatste dag moesten we 's morgens inpakken en daarna deden we nogmaals aan sport. Na een heerlijk middagmaal gingen we naar het koekjesfabriek van Herentals. Wat was het daar groot ! We mochten een paar verse koekjes proeven en kregen een lekker tasje koffie. Na bijna heel de fabriek te mogen bezichtigen gingen we naar huis. De terugreis verliep vlotter dan de heenreis en we vonden het wel jammer dat we al thuis waren. Maar in ieder geval we beleefden een heerlijke week.

...

door Ingrid Van Cauter.

Rustig dromend, met mijn dagboek en pen in de hand, laat ik mijn gedachten de vrije loop gaan en prettige herinneringen dwarrelen door mijn hoofd. Die titel luidt : Heerlijke dagen te Herentals. Met pak en zak vertrokken we om 8 uur te Breendonk. In de bus kon je een geroezemoes van blij klingende stemmen horen maar af en toe werd dat overtroffen met een schaterende lachbui.

Om 10u30 kwam een modern gebouw in 't zicht, waar we heel wat pret zouden beleven. Na een kijkje in onze sport-home gingen we onze megen vullen die grond van de honger. We lieten het ons heerlijk smaken ! Met een zwaar hart en een bedrukt gezicht dat de spanning verried begaven we ons naar de schaatsbaan. O wee ! Wat hebben we daar eventjes rondgekeken. Een gladde, schitterende massa ijs waar ons oog niet genoeg van krijgen kon, lag daar voor ons. Met twee helpende leraars zetten we onze eerste aazelande stapjes op het gladde ijs, terwijl onze handjes krampachtig de omheining omklemden. Was me dat een belevenis !

Op een maartse namiddag wandelden we dan naar een kunstmatige skibaan waar we heel wat buitelingen hebben gemaakt. Dat was me nogal een werkje met die zware laarzen aan en dan nog die lange latten aan je voeten. Heb ik dan wat angst uitgestaan ! Toen ik net naar beneden gleed deed ik vlug een schietgebedje omdat dat ellendig avontuurtje goed zou aflopen. Beneden maakte ik een buiteling met mijn ski's in de lucht en pardaf kwam ik met mijn achterwerk op die harde, stekelige borstels terecht. Gelaten bleef ik op die oneffen grond zitten tot dat vloerkleed me dan toch te ruw voorkwam en kreunend en steunend hief ik mijn gekraakt lichaam op !

Volkskunstfestival BREENDONK 12 mei 74

Heeft U er ook van genoten ?

7 uur 's morgens - alle Annemariekes doen het venster wagenwijd open en wat zien ze ? Prachtig weer, zon en warmte in petto voor een ganse dag. Om 8 uur trekken we met enkele mensen naar 't Centrum om stoelen te zetten rond het plein want de voorstelling kan in openlucht doorgaan, oef...

Rond half tien wemelt het dorp van fleurige rokjes en mutsjes, van blauwe kieltjes van groot en klein. De Podse groep Orzel komt aan - hartelijk welkom in Breendonk aan de Polen. De groep van Jambes laat wat op zich wachten. Breendonk is blijkbaar om verloren te rijden, est-ce vrai, monsieur Mosseray ?

De hoogmis van 10 uur staat in het teken van de folklore. Het koor IN DULCI JUBILO, begeleid door blokfluiters, klokkenspel zingt prachtige liederen op de tonen van de volksmuziek. Jan De Bondt dirigeert zijn koor met enthousiasme, meer dan ooit tevoren. Hij heeft er wel reden toe vandaag ! Na de misviering is er nog een naviering op het kerkplein : de kindergroep van Volkskunstgroep Annemarieke danst de Zevensprong, met de reus Schavak kijkt heerlijk toe, hij danst wat mee maar nog ietwat loom, reuzen hebben lange tijd nodig om wakker te worden, vooral dan... onze Schavak.

De Polen zingen een prachtig Pools lied, met krachtige, warme stemmen. Ze vergasten de toeschouwers met een authentieke dans.

La Frairie des Masuis et Cotelis Jambois begroeten ons tevens met een typisch dansje uit hun streek. Laten we dan naar de uithoeken van het dorp bekend maken wat er vandaag gaande is, niet met woorden maar met dans en muziek. Volkskunst leeft vandaag meer dan ooit.

's Middags verdienen de dansers en spelers wel een stevig middagmaal. We proefden lekkere Belgische kaassoorten bij een geurige kop koffie. De Poolse groep houdt er de moed in met zang en muziek - ze leven ervoor.

In de namiddag wordt er op het Centrum ^{alles} versierd voor het festival in openlucht. We verwelkomen de personen die een ambacht uitvoeren: de groep van Victor Merinckx uit Halle, met een doedelzakdrager, -speler, een wolspinster, een kantwerkster, een klompenmaker. François De Loose die riet vlecht, Maria en Paula Janssens die weven. De grote belangstelling die het publiek betoont is toch wel een zeer goede referentie dat Uw ambacht de mensen fel aanspreekt, niet?

Om 3 uur zijn alle stoelen bezet. Iedereen wacht op de deelnemende groepen. Stella Van Sluys stelt de volkskunstgroepen voor.

De Annemariëkes met reus Schavik openen het festival met de Trilman, de Klepperwals en Hikke Tone. Een tweede optreden bestaat uit de Driekusmen, de Kwadril, van Kaldegem en de Rozenwals.

De Poolse groep Orzel brengt ons dansen uit verschillende provincies van Polen. Ze worden gedanst in bijzonder fleurige kostumes uit die streken. Iedereen wordt aangegrepen door het enthousiasme en overtuigende dans en muziek. Vreugdekreten worden spontaan de lucht in geslingerd.

La Prairie des Masuis et Cotelis Jambois dansen de Kreuz-Polke, la Sauterelle, le Polo de Charlerois, la Polke Noire, l' Escouillon, alle dansen uit Wallonie.

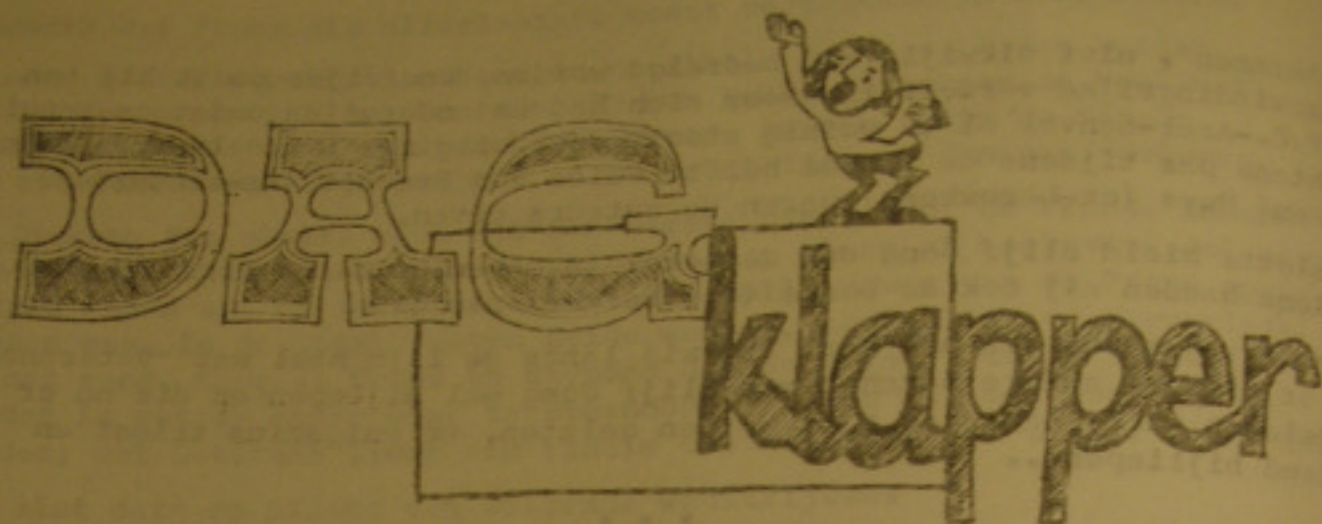
De Griekse groep Zorbades brengt ons folklore van de Griekse eilanden mee. Wie raakt niet in vervoering van het ritme van deze opwindende muziek. Eder danser interpreteert de muziek naar zijn gevoel. Volkskunstgroep De Garve uit Brussel treedt op met een reeks archiefdansen: Luksie over de Heide, de Klapscottish, de Kwadril van Kampezbout, de Streep, karnaval, de Trawantel en de Zwaarddans. De Vlaamse aard is vervlochten in de dansen, gemoedelijk, verhalend. De Garve bracht deze Vlaamse kunst erg goed over bij het publiek. Deze groep bestaat nu 31 jaar en geniet heel wat befaamdheid in binnen- en buitenland. De vendelzwaaiër hield de toeschouwers misstijl. Enkel het wapperen van de vlag kon men horen.

Dank aan de deelnemende groepen. Uw vriendelijkheid en enthousiasme heeft ons de volkskunst meer bewust doen herleven.

Laat ons 's avonds nog verder kennismaken met mekaars dansen. Schuif de stoelen dicht bij mekaar, zeggen de Riken, hoe naar zielen, hoe meer vreugde. We dansen samen enkele gemeenschapsdansen tot het voor onze vrienden tijd wordt verder te rijden. Tot volgend jaar, we verwachten U zeker op een gelijkaardig feest.

ZEG ANNEMARIEK WAAR GAAT GE NAARTOE ? MET DE FOLKLORE MEE DE WARE VOLKSAARD TEGEMOET.

Denise Lauwers.

DAG klapper

A P R I L

Dinsdag 16

Désiré Verheyden heeft ons uit de nood willen helpen -- wat we eerlijk gezegd fijn vinden van hem -- en brak daarom zijn teen. Dat moest nu echt niet Désiré ! Maar ja, wil men van zich laten horen, dan moet men daden stellen die kunnen tellen.

In de Schaafstraat speelt er zich een klein drama af. In het nog jonge gezin Aerts-Lemmens wordt na enig zoeken, geroep en gerommel met de vleespotten van Egypte en van andere merken, bokend gemaakt dat de kat met de halsband definitief het ouderlijk dak heeft verlaten. Personen die deze poes zouden vinden, worden vriendelijk verzocht deze terug aan de eigenaars te bezorgen. Dank u !

Niet minder dan 43 bloedgevers hebben zich in het Centrum gemeld om de zoveelste oproep van het Rode Kruis edelmoedig te beantwoorden. Aan al deze mensen, jong en oud, vrouwen en mannen, onze beste dank en onze gelukwensen voor zoveel offerbereidheid.

Donderdag 18.

Ondertussen heeft U het ook al kunnen merken dat de winkels worden "platgelopen" door enkele mensen met een jong en volksdansend hart. De volksdansgroep "Annemarieke" verzamelt momenteel druk allerhande reclame om de onkosten te dekken voor het groot festival van de folklore op 12 mei.

Zondag 21.

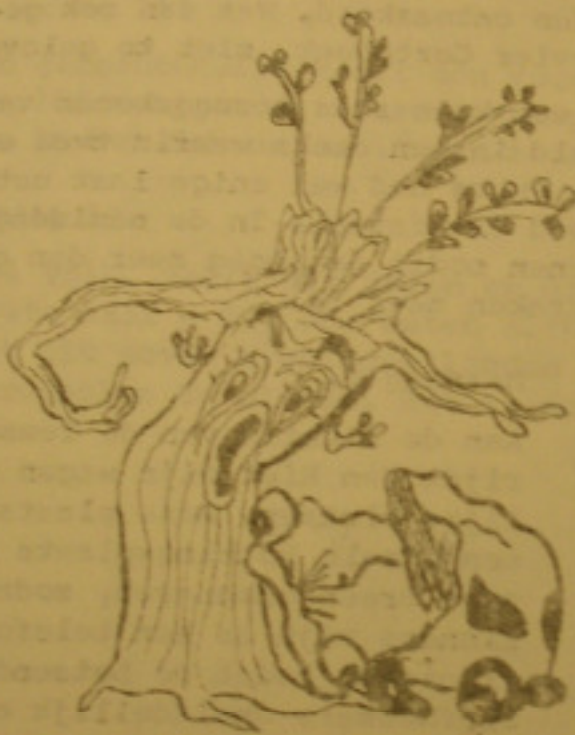
We hebben weer heel wat zoekers op het kerkplein gezien. Allemaal geleerd-doende mensen met de bril half op het voorhoofd en een heel pak papieren in de hand. Wij vermoeden dat het mensen van het kadaster waren, die een en ander willen veranderd zien. Achteraf bleken dat rallyrijders te zijn, maar vermits die niet al te dik gezaaid zijn in Breendonk, kwamen ze uit Kánthout, Schaffen, Gentbrugge en nog vele verder....

Dinsdag 23.

Het jeugdzangkoor, o.l. van de dynamische en nooit afgeevende Marcel Demares en "In Dulci Jubilo" met de onvervangbare Jan De Bandt aan het stuur, - en dat mogen we toch ook wel even vermelden - zijn momenteel druk aan het oefenen om klaar te komen met een perfecte uitvoering van enkele stijlvolle vieringen : plechtige kommunie, vormsel, folklorefeest. en noem maar op.

Donderdag 25.

Aan het kruispunt Pastoor Somerslaan-Breendonkstraat rijdt Robert De Jonghe een fietser aan. Gelukkig allemaal zonder veel erg. De fietser komt ervan af met de schrik en de fiets met een gebroken voorwiel dat echter door Theo Wouters op deskundige wijze werd hersteld.

Zondag 28.

We vernemen zopas dat Eduard Verlinden - de beenhouwer - tijdens de nacht van zaterdag op zondag de controle over zijn stuur is kwijtgeraakt en tegen een boom is terecht gekomen. Eduard werd erg gekwetst in het aangezicht naar het ziekenhuis van Willebroek overgebracht. We wensen hem een spoedig en geheel herstel.

M E I

1 mei en feest van de arbeid, voor iedereen dan. En die dag werd uitgekozen door de plaatselijke K.W.B. om een rob- bertje volley uit

te vechten tegen Nijlen. Plaats van de aktie : het zaaltje in Kalfort. Inzet : de eerste plaats in de Interkompetie. Eindstand : 3-1 voor Breendonk. Het belangrijkste voor de toeschouwers was wel dat na de wedstrijd een weinig sportieve tegenstander de scheidsrechter te lijf wilde gaan, bedreigingen allerhande uitte en wit van kolleire deels om de eerste nederlaag, deels uit onmacht, beloofde dat Breendonk te Nijlen met 3-0 zou verliezen. Waarvan akte.

Donderdag 2.

Waarschijnlijk heeft ook U in uw brievenbus een uitnodiging gevonden om de onbeken-

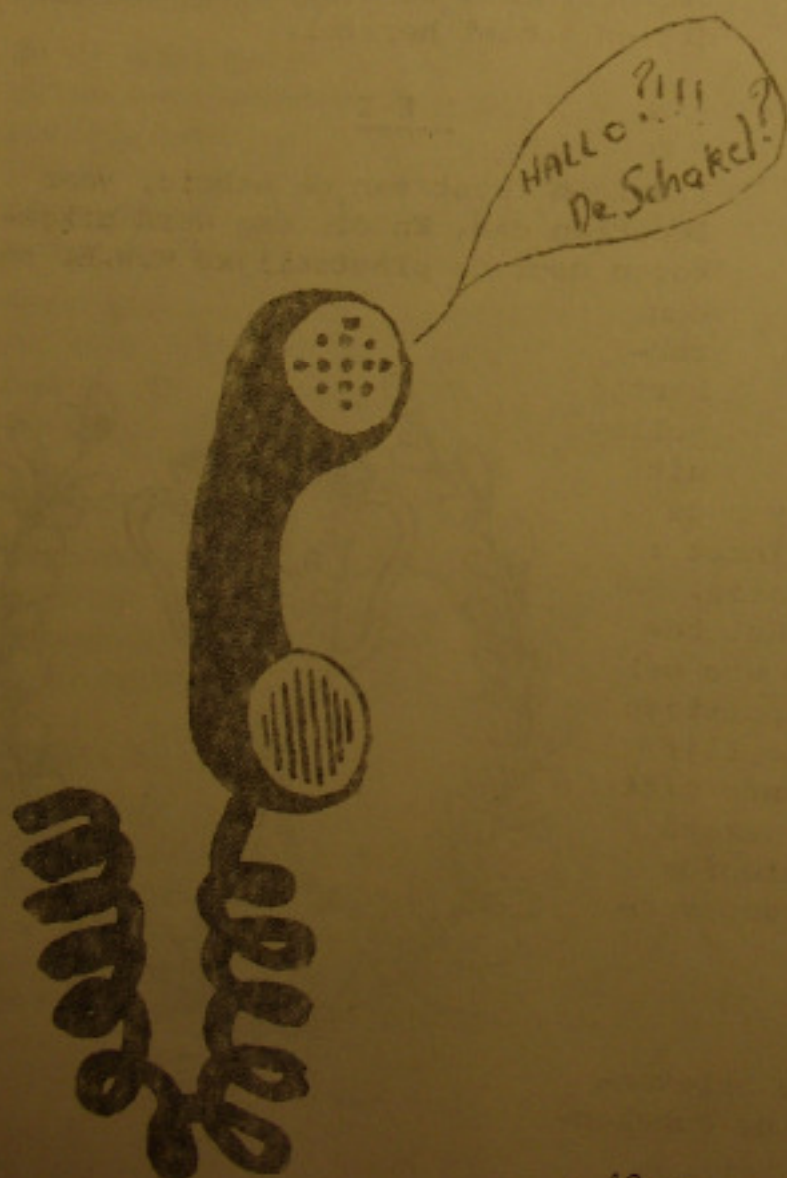
de maar vreesaanjagende mister Jimping te helpen ontmaskeren. Dit wordt gedaan aan de hand van het beproefde spel "Eén tegen allen", waarvoor iedereen wordt uigenodigd.

Zaterdag 4.

In de kerk heeft een speelmis "Spelenderwijze" plaats die door de mensen op gemengde gevoelens wordt onthaald. Dat de jongeren wild entoesiast zijn hoeft weinig betoog, maar verschillende bezadigde mensen konden toch niet verbergen dat er naar hun gevoelens toch iets verkeerd was gegaan.

Zondag 5.

Zo, mister Jimping zit veilig in de kerktoren opgesloten, lekker kou te lijden, want het is aan de frisse kant vandaag. Vanuit de hoogte schreeuwt hij zijn eisen naar de begane grond. Wanneer alle opdrachten vervuld zijn, zal Jimping himself worden ontmaskerd, Wat dan ook geschiedt. En kijk wie zien we daar : Xavier Cortebeek, niet te geloven zeg. Ondertussen is de KW.B.-volleybal van een kale reis teruggekomen van het volleybaltornooi te Ruisbroek. Ingedeeld in een reeks waarin twee echte provinciale competitieplegen spelen - Puurs had wel enige last met onze amateurs - wordt de eerste ronde zo goed als fataal. In de namiddag komen dan enkele forfaits om familiale redenen zodat de ploeg meer dan gehalveerd wordt en van voortspelen geen spraken meer is.

Maandag 6.

Aan de lichten van de Temsebaan rijdt Van Riet zijn wagen in sierlijke blutsen. Deze plaats blijkt een ideale botsingsplaats te zijn voor Breendonkenaren, zodat we zinnens zijn er een telefoon te plaatsen, zodat de botsende liefhebbers onmiddellijk en rechtstreeks met de Schakelredactie in kontakt kunnen treden.

Dinsdag 7.

Zopas vernemen we dat het bij Gillis-staalbouw heeft gebrand. Persoonlijk hebben we er niets van gemerkt, maar oog- en oorgetuigen beweren dat er heel wat schade is aangebracht.

Woensdag 8.

Gauw een tussenstand van de 3-Provincienrally : 80 deelnemers zijn reeds vertrokken, onder wie - en ga even goed stevig in uw zetel zitten - 3 (zeggen : drie) -asechte Breendonkenaars.

Felicitaties en strafpunten volgen op 2 juni.
Donderdag 9.

Bijna liepen we tegen een der kermiskramen, zodat het tot ons is doorgedrongen dat het zondag kermis is. Er staat al heel wat opgetimmerd, zodat het aan gemakkelikheden niet zal ontbreken. Een ding wordt wel van u verwacht : u moet geld, heel veel geld meebrengen, anders kan het echt niet hoor.

Vrijdag 10.

In het Centrum wordt de zoveelste kermistentoonstelling van de Kultuurkring geopend met een receptie uit de duizend. Gezien in het geheel van het folklorefestival dat zondag plaats heeft, mag deze manifestatie heel wat volk verwachten.

Zaterdag 11.

Ten gemeentehuize heeft een receptie plaats voor de jongeren, die dit jaar hun 18^e verjaardag vieren. Het gezellige feest heeft dan nog een uitloper-tje in het Schuur, waar een t-dansant op het programma staat.

Zondag 12.

Veel volk, zelfs uit Polen en Griekenland voor de kermis. Het is de eerste maal - bij ons weten althans - dat mensen met een vreemde nationaliteit uit zover afgelegen landen een zo lange reis ondernemen om hier op de paardemolen te zitten. Het is echter ook best mogelijk dat de toevallige

bezoekers in feite niet zo toevallig waren. Breendonk viert immers zijn eerste folklorefestival, met volksdansgroepen van her en der, met een heuse reus (Schavak is zijn naam) en met oude ambachten. Het hoeft natuurlijk niet gezegd dat het een ware hoogdag is geweest voor Breendonk.

Tenslotte loopt in het Centrum nog een tentoonstelling van G. De Smedt die op verzoek van de Kultuurkring enkele van zijn werken aan het publiek te kijk biedt.

Maandag 13.

Voilà, de kermis draait op volle toeren verder. Tot 's avonds laat zelfs en dan sterft plots alles uit, als een kaars die is opgebrand.

Dinsdag 14.

Nummer 100 in de Drie Provinciënrally is ook vertrokken, we bedoelen gestart. Met nog 14 dagen voor de boeg wordt gehoopt de kaap van de 150 deelnemers te bereiken.

